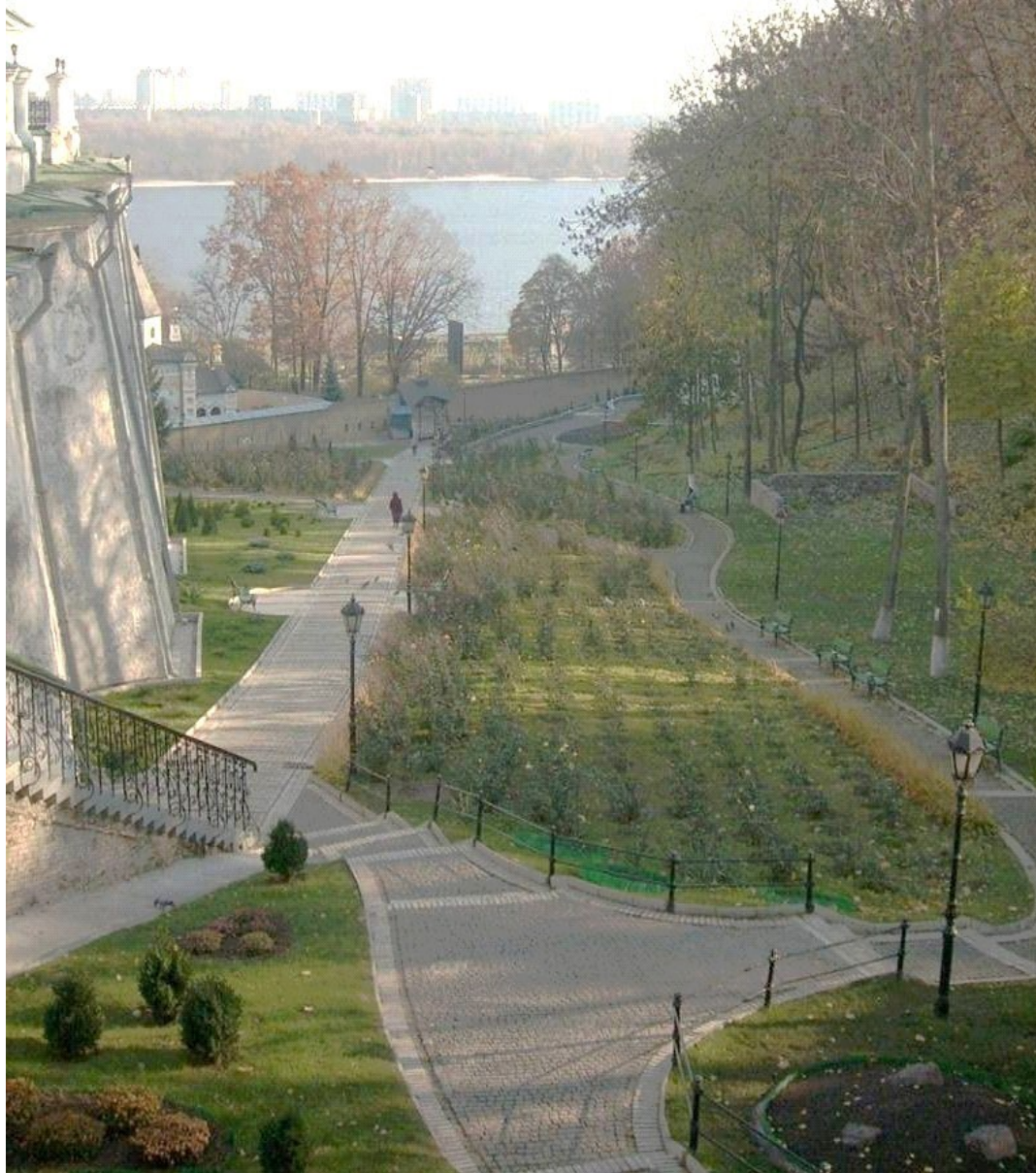

SAPATIN VARTIJA

MARRAS-JOULUKUU 2011

Pysykää laissa ja todistuksessa

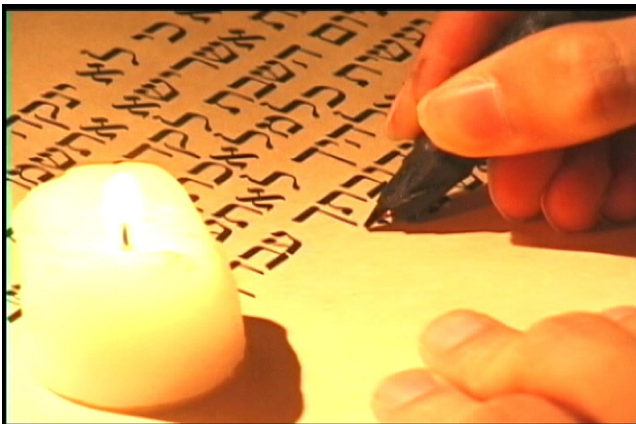
Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetykseurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen
käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki,
mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on
se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1.
Joh. 5:3, 4.*

»MITÄ SINÄ TÄÄLLÄ TEET?«

Vaikka ihmiset eivät tienneetkään mitään Elian vetäytymisestä Hoorebin vuorelle, Jumala oli siitä tietoinen, eikä hän jättänyt väsynyttä ja masentunutta profeettaa yksin kamppailemaan ahdistavia pimeyden valtoja vastaan. Sen luolan suulla, jonka suojaan Elia oli vetäytynyt, Jumala kohtasi hänet väkevän enkelin välityksellä, joka lähetettiin kysymään profeetan tarpeita ja selvittämään jumalallista tarkoitusta Israelin suhteen.

Vasta opittuaan täysin luottamaan Jumalaan Elia saattoi suorittaa loppuun työnsä niiden hyväksi, jotka oli vietetty kumartamaan Baalia. Karmelin huipulla saatu merkittävä voitto oli aukaissut tien vielä suuremmille voitoille, mutta vaikka Elialle tarjoutui suurenmoisia tilaisuuksia, esti Iisebelin uhkaus häntä käyttämästä niitä hyväkseen. Jumalan mies oli saatava ymmärtämään nykyisen asemansa heikkous verrattuna siihen edulliseen asemaan, jonka Herra halusi hänellä olevan.

Lähestyen koeteltua palvelijaansa Jumala esitti hänelle kysymyksen: »Mitä sinä täällä teet, Elia?« Minä lähetin sinut Keritin purolle ja sen jälkeen Sarpatin lesken luo. Minä käskin sinun palata Israeliin ja esiintyä epäjumalia palvovien pappien edessä Karmelin vuorella. Minä vahvistin sinua niin, että saatoit opastaa kuninkaan vaunut Jisreelin portille. Mutta kuka käski sinun paeta kiireesti tänne erämaahan? Mitä asiaa sinulla täällä on?

Katkeroituneena Elia saattoi vain valittaa: »Minä olen kiivailemalla kiivaillut Herran, Jumalan Sebaotin, puolesta. Sillä israelilaiset ovat hyljänneet sinun liittosi, hajottaneet sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, mutta minunkin henkeäni he väijyvät, ottaaksensa sen.«

Enkeli kehotti Eliaa lähtemään luolasta, nousemaan vuorelle Herran eteen ja kuuntelemaan hänen sanaansa. »Ja katso, Herra kulki ohitse, ja suuri ja raju myrsky, joka halkoi vuoret ja särki kalliot, kävi Herran edellä; mutta ei Herra ollut myrskyssä. Myrskyn jälkeen tuli maanjäristys;

mutta ei Herra ollut maanjärityksessä. Maanjärityksen jälkeen tuli tulta; mutta ei Herra ollut tulella. Tulen jälkeen tuli hiljainen tuulen hyminä. Kun Elia sen kuuli, peitti hän kasvonsa vaipallansa, meni ulos ja asettui luolan suulle.»

Jumala ei halunnut ilmaista itseään palvelijalleen millään voimansa mahtavalla ilmauksella, vaan siihen sopi paremmin »hiljainen tuulen hyminä». Hän halusi opettaa Elialle, ettei suurinta huomiota herättävä toiminta aina täyty parhaiten hänen tarkoitustaan. Elian odotellessa Herran ilmestystä myrsky raivosi, salamet leimahtelivat ja kuluttava tuli pyyhkäisi ohi, mutta Jumala ei ollut näistä missään. Sitten tuli hiljainen tuulen hyminä, ja profeetta peitti kasvonsa Herran läsnäolon edessä. Hänen ärtyisyytensä vaimeni, mielensä lauhtui ja tyyntyi. Nyt hän tiesi, että hiljainen luottamus, luja turvautuminen Jumalaan, toisi hänelle aina avun silloin, kun hän tarvitsisi sitä.

Sielu ei aina tule vakuuttuneeksi eikä käänny silloin, kun Jumalan totuutta esitetään kaikkein oppineimmalla tavalla. Ei ihmissydäntä aina tavoiteta kaunopuheisuuden tai logiikan avulla, vaan Pyhän Hengen suloisella vaikutuksella, mikä hiljaa mutta varmasti muuttaa ja kehittää luonnetta. Jumalan Hengen hiljaisessa tuulen hyminässä on sydäntä muuttavaa voimaa.

»Mitä sinä täällä teet, Elia?» kysyi ääni, ja jälleen profeetta vastasi: »Minä olen kiivailemalla kiivaillut Herran, Jumalan Sebaotin, puolesta. Sillä israelilaiset ovat hyljänneet sinun liittosi, hajottaneet sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, mutta minunkin henkeäni he väijyvät, ottaaksensa sen.»

Herra vastasi Elialle, etteivät väärintekijät Israelissa jäisi vaille rangaistustaan. Oli erityisesti valittava miehiä toimeenpanemaan se jumalallinen rangaistus, joka oli tarkoitettu epäjumalia palvoneelle valtakunnalle. Oli ryhdyttävä jyrkkiin toimenpiteisiin, jotta kaikki saisivat tilaisuuden siirtyä tosi Jumalan puolelle. Elia itsensä oli palattava Israeliin ja yhdessä toisten kanssa aikaansaattava uskonpuhdistus. »Lähde takaisin samaa tietä, jota tulit», kuului Herran käsky, »erämaan kautta Damaskoon. Mene ja voitele Hasael Aramin kuninkaaksi. Ja voitele Jeehu, Nimsin poika, Israelin kuninkaaksi. Ja voitele sijaasi profeetaksi Elisa, Saafatin poika, Aabel-Meholasta. Ja on tapahtuva näin: joka välttää

Hasaelin miekan, sen surmaa Jeehu, ja joka välttää Jeehun miekan, sen surmaa Elisa.»

Elia oli luullut olevansa Israelissa ainoa tosi Jumalan palvelija. Mutta hän, joka lukee kaikkien sydämen, ilmaisi profeetalle, että oli monia muitakin, jotka pitkän luopumuskauden ajan olivat pysyneet hänelle uskollisina. Jumala sanoi: »Mutta minä jätän jäljelle Israeliin seitsemäntuhatta: kaikki polvet, jotka eivät ole notkistuneet Baalille, ja kaikki suut, jotka eivät ole hänelle suuta antaneet.»

Se mitä Elia joutui kokemaan noina masennuksen ja näennäisen tappion päivinä, sisältää monia erittäin arvokkaita opetuksia Jumalan lapsille tänä aikana, jolle on ominaista yleinen poikkeaminen siitä, mikä on oikein. Nykyään vallitseva luopumus on sen kaltaista, mikä profeetan päivinä levisi kaikkialle Israeliin. Kansanjoukot seuraavat tänä aikana Baalia korottamalla inhimillistä jumalallisen yläpuolelle, ylistämällä suosittuja johtajia, kumartamalla mammonaa ja korvaamalla jumalallisen ilmoituksen totuudet tieteen opetuksilla. Epäily ja epäusko turmelevat ihmisten mielen, ja monet vaihtavat Jumalan sanat ihmisten teorioihin. Nyt opetetaan julkisesti, että olemme tulleet aikaan, jolloin ihmisjärki olisi korotettava Jumalan sanan opetusten yläpuolelle. Jumalan lain, jumalallisen mittapuun, sanotaan olevan vailla mitään merkitystä. Kaiken totuuden vihollinen käyttää pettävää valtaansa saadakseen ihmiset syrjäyttämään Jumalan inhimillisillä säännöksillä ja unohtamaan sen, mikä säädettiin ihmiskunnan onneksi ja pelastukseksi.

Niin laajaksi kuin tämä luopumus on tullutkin, se ei kuitenkaan ole levinnyt maailmanlaajuisesti. Eivät kaikki ole antautuneet laittomuuteen ja syntiin. Eivät kaikki ole asettuneet vihollisen puolelle. Jumalalla on monia tuhansia, jotka eivät ole notkistaneet polviaan Baalille, monia jotka haluavat ymmärtää entistä paremmin Kristusta ja lakia ja jotka kaikesta huolimatta toivovat Jeesuksen tulevan pian lopettamaan synnin ja kuoleman valtakauden. Ja on monia, jotka ovat tietämättään palvelleet Baalia mutta joissa Jumalan Henki vielä vaikuttaa.

Nämä tarvitsevat niiden henkilökohtaista apua, jotka ovat oppineet tuntemaan Jumalan ja hänen sanansa voiman. Tällaisena aikana pitäisi jokaisen Jumalan lapsen olla aktiivisesti auttamassa toisia. Jumalan enkelit ovat niiden mukana, jotka Raamatun totuutta ymmärtävinä

koettavat etsiä käsiinsä sellaisia, jotka kaipaavat valoa. Eikä kenenkään tarvitse pelätä lähteä sinne, minne enkelit menevät. Pyhittyneiden työntekijöiden uskollisten yritysten seurauksena monet tulevat kääntymään epäjumalanpalveluksesta palvelemaan elävää Jumalaa. Monet lakkaavat kunnioittamasta ihmisten tekemiä säännöksiä ja asettuvat pelottomasti Jumalan ja hänen lakinsa kannalle.

Paljon riippuu niiden herkeämättömästä toiminnasta, jotka ovat uskollisia ja kuuliaisia. Siitä syystä saatana koettaa kaikin mahdollisin keinoin estää kuuliaisia toteuttamasta jumalallista suunnitelmaa. Hän saa eräät unohtamaan korkean ja pyhän tehtävänsä ja tyytymään tämän elämän nautintoihin. Hän johtaa heidät asettumaan paikoilleen mukaviin oloihin tai sitten, saadakseen enemmän maailmallista hyötyä, siirtymään pois sellaisilta paikoilta, joissa he voisivat aikaansaada paljon hyvää. Toiset hän saa masentuneina pakenemaan velvollisuuttaan vastustuksen tai vainon tähden. Mutta kaikkiin sellaisiin taivas suhtautuu äärimmäisen hellästi ja säälivästi. Jokaiselta Jumalan lapselta, jonka äänen sielujen vihollinen on onnistunut vaimentamaan, kysytään: »Mitä sinä täällä teet?» Minä annoin tehtäväksesi mennä kaikkeen maailmaan ja saarnata evankeliumia sekä valmistamaan kansan Jumalan päivää varten. Miksi olet täällä? Kuka on lähettänyt sinut tänne?

Kristuksen ilo, joka vahvisti häntä kestämaan uhrauksia ja kärsimyksiä, oli siinä, että hän sai nähdä syntisten pelastuvan. Tämän pitäisi olla jokaisen hänen seuraajansa ilona kannustamassa häntä toimimaan. Ne jotka edes rajoitetusti käsittävät, mitä lunastus merkitsee heille ja heidän lähimmäisilleen, ymmärtävät jossakin määrin ihmiskunnan valtavia tarpeita. He liikuttuvat säälistä nähdessään hirvittävän tuomion varjossa olevien tuhansien siveellisen ja hengellisen hädän, johon verrattuna fyysinen kärsimys menettää kaiken merkityksensä. Perheiltä kuten yksilöiltäkin kysytään: »Mitä sinä täällä teet?» Monissa seurakunnissa on Jumalan sanan totuuksiin hyvin perehtyneitä perheitä, jotka voisivat avartaa vaikutuspiiriään siirtymällä sellaista palvelua tarvitseviin paikkoihin, jota he pystyvät antamaan. Jumala kehottaa kristittyjä perheitä lähtemään maan pimeisiin paikkoihin ja työskentelemään viisaasti ja sitkeästi niiden hyväksi, jotka ovat hengellisen pimeyden verhoamina. Tähän kutsuun vastaaminen vaatii itsensä kieltämistä. Monien odottaessa viimeisenkin esteen väistymistä sieluja kuolee vailla toivoa ja ilman

Jumalaa. Saadakseen maailmallista etua tai tieteellistä tietoa ovat monet valmiit uskaltautumaan terveyttä turmeleviin seutuihin ja kestämaan vaikeuksia ja puutetta. Missä ovat ne, jotka olisivat yhtä valmiit moisiin uhrauksiin saadakseen kerrotuksi toisille Vapahtajasta?

Ei ole mitään outoa tai uutta siinä, että koettelevissa oloissa hengellisesti voimakkaatkin yksilöt ylen määrin ahtaalle joutuessaan masentuvat ja tulevat siinä määrin epätoivoisiksi, etteivät ajoittain näe elämässä mitään toivottavaa. Muistakoot kaikki sellaiset, että eräs voimallisimmista profetoista pakeni henkensä edestä raivostuneen naisen vihaa. Pakolaisena, uupuneena ja matkasta rasittuneena hän oli niin masennuksen murtama, että toivoi kuolevansa. Mutta menetettyään toivonsa ja ollessaan vaarassa, joka näytti tekevän tyhjäksi koko hänen elämäntyönsä, hän oppi erään kalleimmista elämänsä läksyistä. Suurimman heikkoutensa hetkenä hän oppi sen, että vaikeimmissakin oloissa oli tarpeellista ja mahdollista luottaa Jumalaan. Elian kokemus voi rohkaista niitä, jotka käyttäessään elämänvoimiaan epäitsekäiseen työhön ovat kiusattuja menettämään toivonsa ja luottamuksensa. Jumala tukee valvovalla huolenpidollaan, rakkaudellaan ja voimallaan erityisesti niitä palvelijoitaan, joiden intoa ei ymmärretä tai arvosteta, joiden neuvoja ja nuhteita väheksytään ja joiden uudistuspyrkimykset saavat vastaansa pelkkää vihaa ja vastustusta.

Saatana ahdistaa ihmistä kaikkein ankarimmilla kiusauksillaan tämän ollessa heikoimmillaan. Näin hän toivoi kukistavansa Jumalan Pojankin, koska oli tällä menetelmällään saanut monia voittoja ihmisestä. Nekin jotka olivat kauan ja urheasti puolustaneet oikeutta, lankesivat kiusaukseen tahdonvoimansa heikentyessä ja uskonsa herpaantuessa. Neljäkymmenen vuoden vaelluksen ja epäuskon uuvuttamana Mooses menetti hetkeksi otteensa Kaikkivaltiaasta. Hän epäonnistui päästyään aivan Luvatun maan rajoille. Samoin kävi Elian. Kuivuuden ja nälänhädän vuosina hän oli luottanut Herraan ja seisonut järkähtämättä Ahabin edessä. Tuona koettelevana päivänä hän oli Karmelin vuorella yksin todistanut koko Israelin kansalle oikeasta Jumalasta. Mutta väsymyksensä hetkenä hänkin päästi kuolemanpelkonsa syrjäyttämään uskonsa Jumalaan.

Samoin on nykyäänkin. Saatana pyrkii horjuttamaan luottamustamme Herraan silloin, kun joudumme epäilyksiin, hämmentäviin olosuhteisiin

tai puutteeseen tai muuhun ahdinkoon. Silloin hän muistuttaa meitä erehdyksistämme ja kiusaa meitä olemaan luottamatta Jumalaan ja epäilemään hänen rakkauttaan. Hän toivoo saavansa meidät masentumaan ja irrottamaan otteemme Jumalasta.

Ne jotka taistelun etulinjassa ollen suorittavat Pyhän Hengen kannustamina jotakin erityistä työtä, joutuvat työn paineen hellittäessä usein tuntemaan vastavaikutuksen. Alakuloisuus saattaa järkyttää sankarillisintakin uskoa ja heikentää voimakkaintakin tahtoa. Mutta Jumala ymmärtää, säälii yhä ja rakastaa. Hän tuntee sydämen vaikuttimet ja tarkoitukset. Jumalan työn johdossa olevien tulee oppia odottamaan kärsivällisesti ja luottamaan silloinkin, kun kaikki näyttää synkältä. Ei taivas heitä hylkää heidän vastoinkäymistensä päivänä. Mikään ei ole näköjään avuttomampi mutta todellisuudessa voittamattomampi kuin sielu, joka mitättömyytensä tuntien täysin luottaa Jumalaan.

Mutta eivät vain erittäin vastuullisissa asemissa olevat hyödy jotakin siitä Elian kokemuksesta, joka uudelleen opetti häntä luottamaan Jumalaan koetuksen hetkenä. Hän joka oli Elian voimana, on kyllin väkevä tukemaan jokaista kamppailevaa lastaan, vaikka tämä olisi miten heikko. Jokaiselta hän odottaa uskollisuutta, ja jokaiselle hän suo voimaa tarpeen mukaan. Itsessään ihminen on voimaton, mutta Jumalan voimassa hän voi kyetä voittamaan pahan ja auttaa toisiakin voittamaan. Saatana ei koskaan voi saada valtaansa sitä, joka turvaa Jumalaan. »Ainoastaan Herrassa - niin pitää minusta sanottaman - on vanhurskaus ja voima» (Jes. 45: 24).

Kristitty toverini, saatana tietää sinut heikoksi, pidä siksi tiukasti kiinni Jeesuksesta. Pysymällä Jumalan rakkaudessa voit kestää jokaisen kokeen. Vain Kristuksen vanhurskaudesta voit saada voimaa maailman yli vyöryvän pahuuden torjumiseen. Sovella uskoasi käytäntöön. Usko keventää jokaisen kuorman ja poistaa kaiken väsymyksen. Luottamalla jatkuvasti Jumalaan voit ymmärtää hänen johdatustaan, joka nyt tuntuu käsittämättömältä. Käy uskossa eteenpäin hänen viitoittamaansa polkua. Joudut kyllä koetuksiin, mutta jatka vain matkaasi. Näin uskosi vahvistuu ja pätevöittää sinut palvelemaan. Pyhän historian tapahtumia ei ole kirjoitettu vain sitä varten, että voisimme lukea ja ihmetellä niitä, vaan jotta sama usko, joka vaikutti muinoin Jumalan palvelijoissa, toimisi myös meissä. Herra on toimiva nyt yhtä merkittävällä tavalla, missä

tahansa ihmissydän vain uskossa antautuu hänen voimansa käytettäväksi.

Seuraava Pietarille lausuttu sana koskee myös meitä: »Saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niin kuin nisuja; mutta minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään» (Luuk. 22: 31,32). Kristus ei koskaan hylkää niitä, joiden puolesta hän on kuollut. Me saatamme jättää hänet ja joutua kiusauksen valtaan, mutta Kristus ei voi koskaan kääntyä pois ihmisestä, jonka puolesta hän on maksanut lunnaat omalla hengellään. Jos hengellinen katseemme avautuisi, saisimme nähdä, miten ihmispoloiset ahdistusten, murheen ja masennuksen taakkojen painamina ovat aivan kuolemanväsyneitä. Näkisimme miten enkelit lentävät nopeasti näiden kiusattujen avuksi ohjaten heidät lujalle perustukselle ja pakottaen heitä ahdistavat pahuuden voimat perääntymään. Näiden kahden sotajoukon välistä taistelua käydään yhtä todellisesti kuin tämän maailman armeijat sotivat omilla taistelukentillään. Tämän hengellisen kamppailun tulos ratkaisee ihmissielujen ikuisen kohtalon.

Profeetta Hesekielin näyssä kerubeilla oli ikään kuin ihmiskäsi siipiensä alla. Tämän tarkoituksena on opettaa Jumalan palvelijoille, että jumalallinen voima antaa menestystä. Niiden joita Jumala käyttää sanansaattajinaan, ei tule ajatella, että hänen työnsä on heistä riippuvainen. Tätä vastuuta ei ole annettu rajallisten olentojen kannettavaksi. Hän joka ei torju vaan joka toimii jatkuvasti toteuttaakseen aikomuksiaan, on vievä työtään eteenpäin. Hän tekee tyhjiksi jumalattomien aikeet ja hajottaa niiden neuvot, jotka miettivät pahaa hänen kansalleen. Hän joka on Kuningas ja Herra Sebaot, istuu kerubien välissä ja varjelee yhä lapsiaan kansojen taistojen ja mellakoiden keskellä. Kun kuningasten linnoitukset kukistuvat ja vihan nuolet lävistävät hänen vihollistensa sydämen, hänen kansansa on oleva turvassa hänen käsissään. P. k. 115-122.

'Herra tarvitsee sitä'

”Ja tapahtui, kun hän tuli lähelle Beetfagea ja Betaniaa, sille vuorelle, jota kutsutaan Öljymäeksi, että hän lähetti kaksi opetuslastaan sanoen:

"Menkää edessä olevaan kylään, niin sinne tullessanne te löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei vielä yksikään ihminen ole istunut; päästäkää se ja tuokaa tänne. Ja jos joku kysyy teiltä: 'Miksi te sen päästätte?' niin sanokaa näin: 'Herra tarvitsee sitä.'" Luuk. 19:29-31.

Herra on antanut suuren etuoikeuden ihmisille osallistumaan Hänen pelastavassa työssään ja koettelee meitä, haluammeko käyttää ne lahjat, jotka olemme saaneet Häneltä tämän työn hyväksi. Hän on lahjoittanut meille voimia, kykyjä, varoja ja mahdollisuuksia ja toivoo, että käyttäisimme niitä Hänen työssään.

Huomaammeko sielunvihollisen juonia?

Hänen päämääränsä on hallita ihmisen voimat, kyvyt, ajan, varat ja kaikki, mitä hänellä on, vain omaksi hyödyksi, ettei Herralle jäisi mitään ja näin joutuisi kadotukseen.

Kriisin kautta, joka iskee maailmaa saatana pakottaa ihmisiä itsekkäästi keskittymään ainoastaan omiin tarpeisiin ja näin tehdä Jumalan työn entistä vaikeammaksi.

Miten meidän tulee reagoida Jumalan jäännöskansana tässä tilanteessa?

Tarvitaan vahva usko ja uskollisuus

"Kun hän meni hakemaan, huusi hän hänelle ja sanoi: "Tuo minulle myös palanen leipää kädessäsi." Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole leipäkakkukaan, vaan ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä astiassa. Ja katso, kerättyäni pari puuta minä menen leipomaan itselleni ja pojalleni, syödäksemme ja sitten kuollaksemme." Niin Elia sanoi hänelle: "Älä pelkää; mene ja tee, niinkuin olet sanonut. Mutta leivo minulle ensin pieni kaltiainen ja tuo se minulle. Leivo sitten itsellesi ja pojallesi. Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Jauhot eivät lopu ruukusta, eikä öljyä ole puuttuva astiasta siihen päivään asti, jona Herra antaa sateen maan päälle." 1. Kun. 17:11-14.

Tämä leski poikansa kanssa ei kuollut nälkään niin kuin hän ajatteli, juuri sen vuoksi, koska uskossa hän täytti Jumalan profeetan pyynnön ja niin sai elää. Jumala on varannut meillekin suuria siunauksia lopun aikana ja Hän säilyttää elämämme kun toiset kuolevat nälkään, mutta kaikki

nämä voimme saada, jos uskossa koko sydämeistämme tuemme Jumalan työtä. Leski todella olisi kuollut, jos ei olisi uskossa täyttänyt profeetan pyyntöä. Jumala meitä auttakoon, että tänä vaikeana aikana harjoitamme vahvaa uskoa ja uskollisesti palvelemme Herraa.

Vapauttaako meitä köyhyys uhrautumisesta Jumalalle? Lukekaamme mitä Markuksen evankeliumissa on kirjoitettu: ”Niin tuli köyhä leski ja pani kaksi ropoa, yhteensä muutamia pennejä. Ja hän kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: ”Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut, jotka panivat uhriarkkuun.” Mark. 12:42, 43.

Miten tämä leski oli elänyt eteenpäin, kun laittoi kaiken, mitä hänellä oli uhriarkkuun? Evankeliumissa ei ole mainittu, että hän olisi kuollut nälkään, koska hänelle ei jäänyt enää mitään! Hän oli saanut Jumalalta siunauksen. Jumala piti huolta hänen elämänsä ylläpidosta, koska omassa elämässään leski piti Jumalan asiaa etupäässä.

Miten paljon siunauksia ihminen kadottaa, kun itsekkäästi ensiksi haluaa järjestää kaikki omat asiat, niin kuin häntä miellyttää ja viimeksi, jos jotakin jää jäljelle, hän antaa muutaman rovon Herralle. Näin halpana monet pitävät Jumalan siunaukset, Hänen työnsä ja oma pelastuksensa. Sitten ihmetellään, että kukkaro on tyhjä, vaikka niukasti eletään.

Miten me Jumalan jäännöskansana reagoimme siihen? Olosuhteista huolimatta haluammeko uskossa mennä eteenpäin ja uskollisesti tukea Herran työtä kymmenyksillämme ja uhrilahjoillamme, että voisimme täyttää velvollisuutemme Jumalan edessä ja suurella ilolla tavata pian tuleva Vapahtajamme? Haluammeko kokea, miten Taivaallinen Isämme avaa meille ”taivaan akkunat” ja lähettää meille ihmeellisiä kokemuksia ja runsain määrin siunauksia? Uskommeko siihen? Herra on uskollinen, ja Hän täyttää lupauksensa, kun me vain omasta puolestamme täytämme ne ehdot, jotka Hän on ilmoittanut meille sanansa kautta. Nyt todella meidän pitää vaeltaa uskossa, eikä näkemisessä (2. Kor. 5:7), muuten emme voi kestää vaikeuksissa ja koetuksissa, jotka ovat vielä edessämme. Jumala meitä auttakoon siihen.

Miten kulutamme aikaamme ja voimiamme?

”Ja heidän vaeltaessaan hän meni muutamaan kylään. Niin eräs nainen,

nimeltä Martta, otti hänet kotiinsa. Ja hänellä oli sisar, Maria niminen, joka asettui istumaan Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettansa. Mutta Martta puuhasi monissa palvelustoimissa; ja hän tuli ja sanoi: "Herra, etkö sinä välitä mitään siitä, että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan? Sano siis hänelle, että hän minua auttaisi." Herra vastasi ja sanoi hänelle: "Martta, Martta, moninaisista sinä huolehdit ja hätäilet, mutta tarpeellisia on vähän, tahi yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän osan, jota ei häneltä oteta pois." Luuk. 10:38-42.

Monet Martan tavoin pitävät kaikki muut työntehtävät ja huolet tärkeämpänä kuin Herran sanan kuunteleminen, mutta tässä Vapahtajamme sanoo: "Maria on valinnut hyvän osan." Monet ajattelevat, että Jumalan sanan kuunteleminen ja tutkiminen on sivuasias ja ajantuhlaamista! Näin saatana on sokaisut ihmisiä! Mikä on meidän mielipiteemme siihen? Osoitammeko teoilla, että todella pidämme Jumalan sanan etusijalla elämässämme?

Jotkut tuhlaavat aikaansa joutilaisuuteen ja sieluvihollinen viettelee heitä tekemään syntiä, mutta kun on kyseessä lukea ja tutkia Jumalan sanaa, heillä ei ole aikaa, eikä kiinnostusta! Toiset ovat uupuneet työn tekemiseen, että todellakaan heillä ei ole aikaa lukea ja kuunnella Jumalan sanaa. Molemmissa tapauksissa saatana yrittää tehdä ihmiset kykenemättömiksi käsittämään Herran sanan tärkeyttä ja niin he joutuvat kadotukseen.

Jumalan jäännöskansana vihollisen päämäärä on vetää meitäkin tämä virran mukaan. Antautuisimmeko siihen? Hän haluaa riistää aikaamme ja voimamme niin, että Herran päivänäkään meillä ei olisi mahdollisuutta viettää pyhiä hetkiä Jumalan kunniaksi Hänen sanansa äärellä, kun väsymys on niin suuri, että on pakko nukkua.

Sisar Whiten kautta Jumala on ilmoittanut, että perjantaiksi meidän pitää jättää vähemmän työtä kuin muina päivinä, että kun pyhät hetket alkavat, meillä olisi voimia parhaimmalla tavalla palvella Herraa. Sapatin päivä ja kymmenykset ovat Jumalan ja ne pitää antaa takaisin Hänelle. Jos emme tee sitä, me varastamme Hänen omaisuudestaan aikaa ja rahaa. Viettää sapatin päivä vain nukkumalla tai muissa omissa tehtävissä, eikä Hänen palveluksessaan, silloin rikomme neljättä käskyä. Sen vuoksi on sanottu: "Muista pyhittää lepopäivä." 2. Moos. 20:8.

Jumala meitä auttakoon, että käyttäisimme aikaamme ja voimiamme Hänen tahtonsa mukaan.

Rakkaus Jumalaan ja lähimmäistä kohtaan

”Ja sen tähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus.” Matt. 24:12. Mitä lähemmäksi Jeesuksen takaisin tuloa tulemme, sitä enemmän näemme miten täsmällisesti tämä ennustus toteutuu. Ihmiset eivät välitä Jumalan laista ja Hänen tahdostaan pyrkimällä toteuttamaan omantähtönsä ja sen vuoksi pahuus kasvaa päivittäin.

Että rakkautemme pysyisi lämpöisenä ja sillä asteella, mitä Jumala on tarkoittanut, meidän pitää olla jatkuvassa yhteydessä Jeesuksen kanssa ja ponnistaa täyttämään Hänen tahtonsa eikä meidän tahtoamme. Laittomuus ja rakkauden kylmeneminen tapahtuu koska ihmisen sydämessä on paljon muuta ja Jeesus on ulkopuolella. Siis me emme pysty täyttämään lakia, eikä meillä voi olla aitoa rakkautta Jumalaan ja lähimmäistämme kohtaan, jos Jeesus on pois sydämestämme. Meidän pitää laskea Vapahtajamme sydämeemme sisälle ja antautua täydellisesti Hänen johdatukseensa, että Hän voisi vapauttaa meidät itsekkyydestä ja tilalle saisimme aidon rakkauden ja uhraavaisuuden.

Ehkä tutkimalla itseämme emme näe mitään vikaa ja ajatteleme, että rakastamme Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistä niin kuin itseämme, mutta osoitamme sen teoilla? Lainoppineet Jeesuksen aikana katsoivat itsensä vanhurskaiksi, mutta miten oli, kun koetus tuli?

”Mutta hän tahtoi näyttää olevansa vanhurskas ja sanoi Jeesukselle: ”Kuka sitten on minun lähimmäiseni?” Jeesus vastasi ja sanoi: ”Eräs mies vaelsi Jerusalemissa alas Jerikoon ja joutui ryöväreiden käsiin, jotka riisuivat hänet alasti ja löivät haavoille ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleeksi. Niin vaelsi sattumalta eräs pappi sitä tietä ja näki hänet ja meni ohitse. Samoin leeviläinenkin: kun hän tuli sille paikalle ja näki hänet, meni hän ohitse. Mutta kun eräs samarialainen, joka matkusti sitä tietä, tuli hänen kohdalleen ja näki hänet, niin hän armahti häntä. Ja hän meni hänen luokseen ja satoi hänen haavansa ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, pani hänet juhtansa selkään ja vei hänet majataloon ja hoiti häntä. Ja seuraavana aamuna hän otti esiin kaksi denaria ja antoi majatalon

isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä, ja mitä sinulta lisää kuuluu, sen minä palatessani sinulle maksan.' Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi osoitti olevansa sen lähimmäinen, joka oli joutunut ryövärien käsiin?" Hän sanoi: "Se, joka osoitti hänelle laupeutta." Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee sinä samoin." Luuk. 10:29-37.

Olemmeko valmiit tekemään Jeesuksen antaman neuvon mukaan? Elämässämme jatkuvasti tulee tilanteita joissa Jumala koettelee meitä, olemmeko kasvaneet rakkaudessa Häntä ja lähimmäistämme kohtaan. Joka päivä taivaan muistokirjaan kirjoitetaan tarkasti miten me käyttäydymme. Olemmeko valona ja siunaukseksi ympärillämme oleville? Haluammeko laittaa lähimmäistemme haavoihin öljyä eikä suolaa ja helpottaa häntä vaikeuksissa? Jumala meitä auttakoon siihen.

Tarvitaan nöyryyttä ja kuuliaisuutta

Nämä kaksi ominaisuutta kulkevat käsi kädessä ja ilman niitä Jumala ei voi meitä käyttää. Ilman nöyryyttä ihminen ei voi olla kuuliainen. Ylpeä ihminen luulee, että hän tietää kaikki ja ei tarvitse neuvoa keneltäkään. Taivaallinen Isä sallii elämässämme virheitä, että pysyisimme nyörinä ja ettemme unohtaisi että olemme riippuvaisia Hänestä ja tarvitsemme muiden ihmisten apua. Niin kauan kun emme opi olemaan nöyriä ja kuuliaisia, Taivaallisen Opettajan pitää antaa meille uudelleen ja uudelleen läksyjä siitä. Mikäli ihminen ei halua millään tavalla oppia ja jättää pois kaikkea, mitä Raamattu selittää synniksi on se vaara olemassa, että hän loukkaa Pyhää Henkeä ja taivas ei voi enää tehdä työtä sellaisen ihmisen puolesta ja hän joutuu kadotukseen.

”Samoin te, nuoremmat, olkaa vanhemmille alamaiset ja pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon." 1. Piet. 5:5.

Kun Jumalan lapsi auliisti oppii nöyryyttä ja kuuliaisuutta, sen mukaan hän oppii rakastamaan Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistä niin kuin itseänsä. Silloin koko sydäimestä hän haluaa täyttää Herran tahtoa ja kaikella tavalla osallistua Hänen työhönsä niillä voimilla, lahjoilla ja varoilla, mitä hänellä on. Raamattu ilmoittaa meille, että Jumala ei vaadi meiltä enempää kuin Hän on antanut meille. Olemmeko tarpeeksi nöyriä ja kuuliaisia Herralle, että yhdelläkin talentilla, jonka olemme saaneet,

tekisimme työtä ja saisisimme hyviä tuloksia Jumalan kunniaksi. Tehkäämme sitä, että kerran voisimme iloita yhdessä kaikkien pelastettujen kanssa taivaan kodissa.

Herra tarvitsee sinutkin

Yleensä ihminen ajattelee, että hänen persoonallisuutensa kuuluu hänelle ja hän saa elää ja käyttäytyä niin kuin häntä miellyttää, eikä hänen tarvitse tehdä kenellekään tiliä. Mutta luomisen ja Jeesusuksen uhrin perusteella me olemme Jumalan omaisuutta ja sen vuoksi meidän tulee elää Hänen kunniaukseen.

Joskus ihminen ajattelee, että hänellä ei ole mitään merkitystä, hänellä ei ole minkäänlaisia lahjoja ja sen vuoksi luulee, että Jumala ei voi häntä käyttää, eikä häntä tarvita. Joku saattaa sanoa, että olen liian vanha, toinen ajattelee, että olen oppimaton, kolmas luulee kun häneltä ei kukaan kysy mitään, että Jumala ei häntä tarvitse. Jumalan sanan perusteella asianlaita kuitenkin ei ole niin, koska Herran perheessä jokaisella on oma paikkansa ja tehtävänsä. Kukaan ei voi korvata toista täsmällisesti kaikin puolin ja Jumalan edessä kaikki ovat tärkeitä ja kalliita, koska Hänen Poikansa veri maksaa jokaisen ihmisen.

Meidän pitää olla hyvinkin varovaisia, ettemme ylpisty ja sillä tavalla ole esteenä Jumalan työssä, mutta samalla emme saa mennä toiseen äärimäisyyteen ja sulkeutua masentuneena ajatellen; että minusta ei tule mitään. Näinkin voimme estää Jumalan työn meissä ja meidän kauttamme, kun emme anna mahdollisuutta olla Herran työväliseenä. Jumala antaa tilaisuuden sinullekin osallistua Hänen työssään vähäisillä voimillasi, lahjoillasi ja varoillasi, vaikka kuinka mitättömiä ne olisivatkin, siitä huolimatta Jumala odottaa sinun osanottoasi. Mekaanisessa kellossa on hyvinkin pieniä rattaita, mutta vaikka yksikin otettaisiin niistä pois, kello ei toimisi enää. Siis Jumalalla on jokaiselle oma paikka Hänen työssään ja kenenkään ei tarvitse olla työttömänä, eikä laiskat pääse taivaaseen.

Rakas lukija Herra tarvitsee sinutkin! Hän tarvitsee sinun osanottosi Hänen työssään, Hänellä on tehtävä sinullekin. Haluatko Jesajan tavoin sanoa: "...Katso, tässä minä olen, lähetä minut." Jes. 6:8.

Jumala armahtakoon Hänen lapsiansa ja auttakoon meitä täyttämään

Hänen tahtonsa ja valmistautumaan Jeesuksen pikaista tuloa varten, on minun harras toivoni ja rukoukseni. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Muutettu armon kautta

Herra Jeesus sanoi kerran: ”Joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” Uudestisyntyminen pitää tapahtua. Uudestisyntymisessä vanhan ihmisen pitää kuolla. Uusi ihminen uusien päämäärien mukaan pitää nostaa ylös. Se ei ole sinun ansioilla, jos olet saavuttanut sen. Se on Jumalan armoa.

Paavali

Otetaan eräs Raamatullinen mies, jota halutaan tutkia: Paavali, jota ensiksi Saulukseksi kutsuttiin. Hän oli ihminen, joka tutki itseänsä. Halusi nähdä itsensä tutkimisessa minkä tuloksen hän saavutti. ”Vaikka minulla on, mihin luottaa lihassakin. Jos kuka muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin voin vielä enemmän minä, joka olen ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä ja olen Israelin kansaa, Benjaminin sukukuntaa, hebrealainen hebrealaisista syntynyt, ollut lakiin nähden fariseus, intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton.” Fil. 3:4-6.

Oi, hän on voinut kerskailla. Jakeessa 7 hän sanoo, että hän katsoi kaikki suureksi hyödyksi. Josta hän on voinut kerskailla, aloittaen hänen syntyperästä, hänen sukuperästä lähtien. Paavali tarkkaili itseänsä tästä lähtökohdasta. ”Olen... hebrealainen hebrealaisista syntynyt.” jae 5. Kyllä todella hyvin! Kansan kanssajäsenenä, jonka Herra valitsi.

Sisar White kirjoittaa: ”Juutalaiset pitivät itseään mielellään taivaan suosikkeina...” Kr. v. s. 216. Tästä kansasta Paavali tuli.

Jos sinä aikana, Paavali olisi tavannut Timoteuksen, silloin hän olisi ylenkatsonut häntä. Sillä miehellä oli juutalainen äiti ja kreikkalainen isä. Mutta Paavali oli puhdasverinen heprealainen ja kahdeksantena päivänä

oli ympärileikattu. Juuri, niin kuin laki sanoo. Jälleen toinen perusta on olla korkeassa asemassa. Hän oli ylpeä lapsuudestaan ja nuoruudestaan. Meidän pitää lukea muutamia lauseita Apostolien teoissa 22:3. "Minä olen juutalainen, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvatettu tässä kaupungissa ja Gamalielin jalkojen juuressa opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia; ja minä kiivailin Jumalan puolesta, niinkuin te kaikki tänä päivänä kiivaillette." Mikä aiheutti vielä hänelle ylpeyttä? Arvokasta opiskelua Gamalielin jalkojen juuressa. Gamaliel oli kuuluisa opettaja. Olla hänen koulussa, on jälleen syy olla erikoisena. On olemassa aina ihmisiä, jotka ovat ylpeitä koulutuksestaan, ja jos keitä on otettu kuuluisaan yliopistoon he tuntevat itsensä hyvin arvostetuksi.

Paavalilla on vielä sanottavaa itsestään: "...Minä olen fariseus, fariseusten jälkeläinen; toivon ja kuolleitten ylösnousemuksen tähden minä olen tuomittavana." Apt. 23:6. Mikä oli vielä syynä hänelle olla ylpeä? "En ole ainoastaan fariseusten jälkeläinen, vaan itse olen fariseus." Fariseukset oli uskova puolue, joka piti kiinni tarkasta lainnoudattamisesta.

Toinen puolue oli saddukeukset. "Sillä saddukeukset sanovat, ettei ylösnousemusta ole, ei enkeliä eikä henkeä, mutta fariseukset tunnustavat kumpaisetkin." Apt. 23:8. He olivat enemmän hellenistisen ajattelun vaikutteen alaisena.

Farisealainen tarkoittaa: Laki on kaikkien ylläpuolella. Paavali kutsuu itseänsä kiivailijaksi. Ihmiset, jotka ovat innokkaita politiikassa, heillä on hyviä mahdollisuuksia etenemiseen.

"Rabbit pitivät häntä erittäin lupaavana nuorukaisena, ja hänestä toivottiin vakaasti ikivanhan uskon pätevää ja innokasta puolustajaa. Tullessaan valituksi sanhedrinin jäseneksi hän pääsi sangen vaikutusvaltaiseen asemaan." Apt. 87.

Oliko Paavalilla syy olla ylpeä?

Nuori mies - joka oli jo korkeassa neuvostossa - mahdollisuus edetä ylöspäin. Hän oli neuvoston kanssajäsenenä. Saulus katsoi kaiken tämän hyödyksi.

Nyt hänen aikana tuli yksityinen liike. Oli ihmisiä, jotka ravistelivat

hänen vanhaa uskoansa, joka tarkoitti niin paljon hänelle ja toi hänelle niin paljon etuja. Ne ihmiset julistivat, että Messias olisi tullut. He vetivät paljon ihmisiä puoleensa ja tuhannet jo jättivät heidät.

Minkälaisia ihmisiä he olivat? Pystyivätkö he kilpailemaan Sauluksen kanssa?

”Mutta kun he näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitsivat heidän olevan koulunkäymättömiä ja oppimattomia miehiä, he ihmettelivät; ja he tunsivat heidät niiksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa.” Apt. 4:13.

Oppimattomia ihmisiä - kenelläkään ei ollut niin korkea koulutus kuin Paavalilla. Näillä maallikoilla ei ole tarkoitusta poliittisessa elämässä. Mitä he haluavat sanoa! Emmekö kuule samankaltaisia asioita nykyisin? Emmekö kuule myös: ”Herra pastori on opiskellut teologiaa. Kyllä hänen pitää tietää se.”

Katse Messiaan päin

Voiko Jeesus kilpailla Sauluksen kanssa hänen näkökantansa perustella? Mikä oli Hänen syntyperänsä? Mistä Hän tuli? ”Eikö tämä ole se rakentajan poika?” Matt. 13:55. Esikoisen esittämisen mukaan pitää tuoda uhri. Pitäisi uhrata karitsa. Mitä Jeesuksen vanhemmat uhrasivat? Lammastako? Kaksi kyyhkyistä Raamattu sanoo. (Luuk. 2:24).

Mitä kyyhkynen tarkoittaa? Köyhyyttä. Mooseksen laissa oli sanottu, että köyhät ihmiset voivat uhrata kaksi kyyhkystä. (3. Moos. 12:8) Siis Jeesus tulee köyhästä perheestä. Hänen vanhempansa eivät voineet antaa Hänelle korkeaa koulutusta; ei koulutusta viisaan Gamalielin luona. Hän ei ollut jonkun puolueen jäsenenä. Kun neuvostossa tutkittiin Jeesuksen tapaus, Hänet julistettiin kuolemaan syyllisenä.

Tätä uutta suuntaa vastaan Saulus keskitti kaikki voimansa. Antakaamme tilaisuus, että hän itse sanoisi, miten hän paneutui siihen: ”Olettehan kuulleet minun entisestä vaelluksestani juutalaisuudessa, että minä ylenmäärin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin ja että edistyin juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet samanikäiset heimossani ja ylen innokkaasti kiivailin isieni perinnäissääntöjen puolesta.” Gal. 1:13, 14

Paavali puhui ensiksi hänen poliittisesta noususta, että hän silloisella kiivailulla oli paneutunut vainoamiseen. Hänen taistelunsa tätä uutta uskoa vastaan onnistui. ”Minä ylenmäärin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin.” Gal. 1:13.

Me kysymme nyt: Kuinka usein kristityt ovat tavanneet Sauluksen? Tai paremmin sanottuna: Miten usein heidän piti nähdä hänet? Ei vain kerran. Olettakaamme, että hän itse kertoo siitä: ”Ja niin minä teinkin Jerusalemissa. Paljon pyhiä minä suljin vankiloihin, saatuani ylipapeilta siihen valtuuden, ja kun heitä tapettiin, annoin minä ääneni sen puolesta.” Apt. 26:10.

Milloin oli ensimmäinen tapaaminen tämän ihmisen kanssa? Milloin hän pidatti kristittyjä. Sauluksella oli valtakirjeitä ylipapilta. Ne ihmiset, jotka uskoivat Jeesukseen hän vei vankilaan. Jos Paavali sanoo ”ylenmäärin vainosin Jumalan seurakuntaa”, voimmeko kuvitella, miten hän on käyttäytynyt.

Milloin kristityillä oli toinen tapaaminen Sauluksen kanssa?

”Ja kaikkialla synagoogissa minä usein koetin rankaisemalla pakottaa heitä herjaamaan Jeesusta, ja menin niin pitkälle vimmassani heitä vastaan, että vainosin heitä aina ulkomaan kaupunkeihin saakka.” Apt. 26:11.

Mitä Saulus ei pelännyt, johdattaakseen kristittyjä lankeemukseen? Hän rankaisi heitä. Siis Saulus harjoitti kidutusta, niin että he kärsivät ja huusivat kivuista. Saulus halusi pakottaa heidät niin pitkälle, että he herjasivat Jeesuksen nimeä. Raamatusta voimme lukea, ettei kaikilla ollut voimaa kestää kidutusta.

Olisiko meillä rohkeutta kohdata sellainen mies kuin Saulus, väkivaltainen ihminen, joka toimii Jumalan lapsia vastaan?

Milloin kristityillä oli seuraava tapaaminen tämä suden kanssa - haluaisin sanoa? ”... ja kun heitä tapettiin, annoin minä ääneni sen puolesta.” Apt. 26:10 - Oikeus salissa Saulus kuului tuomiojohtokuntaan. Hän kysyi kristityiltä: Uskotko Jeesukseen? Kyllä, silloin olet syyllinen kuolemaan.

On olemassa pahoja ihmisiä, jotka ovat kykeneviä tekemän sellaista. Ei ole Raamatun paikkoja, joka mainitsevat uhrien lukumäärän, ei ole

lukumäärää, joka mainitsee kärsiviä, ei ole ihmisten lukumäärää, jotka kärsivät marttyyrikuoleman.

Sauluksen temperamentti

Saulus katsoo oman uskonsa ainoaksi oikeaksi ja ehdottomasti hylkää kaiken muun, mikä ei ole hänen vakaumuksensa mukaista. Hän on suvaitsematon toisia kohtaan, jotka eivät usko niin kuin hän.

Aiemmin on kokeiltu jakaa ihmisiä neljään temperamenttiin:

1. Kuumaverisiä - äkkipikaisia
2. Liukasverisiä - herkkämielisiä
3. Raskasverisiä - alakuloisia
4. Kylmäverisiä - välinpitämättömiä

Mutta tuskin on olemassa ihmistä, jolla on vain yksi temperamenttilaji. Useimmilla on jonkin verran kaikkia näitä temperamentteja ja jopa osia kaikista neljästä voi olla yhdessä henkilössä.

Mutta Sauluksen kohdalla temperamentti on merkillinen: Äkkipikainen, niin sanottu kuumaverinen temperamentti. Saulus oli sellainen.

Voiko ihminen, jolla on sellainen taipumus pelastua? Ei sillä tavalla. Koska, kun käytetään miekkaa toisia vastaan, se ei voi olla pelastuksen hyväksi. Sellaisen temperamentin alaisena Vapahtajan piti työskennellä.

Pelastajan käsi

Ei kaikki keinot toimi jokaisen kohdalla. Otan Raamatusta liukasverisen temperamentin: Pietarin. Jeesus sanoi hänelle: "Seuratkaa minua..." Matt. 4:19.

Ja mitä Pietari sanoi? Hän jätti veneen odottamaan ja ripusti verkot, jätti isän ja äidin ja seurasi Jeesusta. (Matt. 4:20, 22.) Hän sanoi: Herra me jätimme kaiken. Vain yksi kutsu. Liukasverinen temperamentti.

Miten Raskasverisen voi voittaa tällä tavalla? Olisiko Saulus voitettu tällä tavalla? ”Tule, seuraa minua!” Olisiko Saulus seurannut sellaisena

kuin häneen tutustuimme? Silloin Herra olisi satoja kertoja kutsunut häntä ja hän olisi pysynyt siinä, missä hän oli. Sellainen temperamentti tarvitsee toisenlaisen käsittelyn. Sellaisen temperamentin itse asiassa pitää kokea sokki. Tärähdys, joka murtaisi hänet.

Kokiko Saulus tärähdystä? Ole hyvä ja lue Apt. 9:1-6.

Saulus ei ollut liian kaukana tiellä. Oli matkalla Damaskokseen. Luemme Apostolien teoissa s. 91. ”Tuon kohtalokkaan päivän aamuna Saulus oli Damaskoa lähestyessään tuntenut tyytyväisyyttä sen luottamuksen johdosta, jota ylipapit olivat osoittaneet hänelle. Hänelle oli uskottu raskaita velvollisuuksia. Hän oli saanut tehtäväkseen ajaa juutalaisuuden asiaa estämällä mikäli mahdollista uuden uskon leviäminen Damaskossa. Hän oli päättänyt onnistua tehtävässään ja odotti innokkaasti tapahtumia, joiden hän uskoi olevan edessäpäin.”

Siellä Saulus koki sokin, koska Herran piti muuttaa hänet.

Hänen uransa huipulla oli niin kova sokki, että mies, joka raivosi ylen määrin, nyt vapisevana ja peläten sanoi: ”Herra, mitä haluat minun tekeväni?” ”...nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun pitää tekemän.” Apt. 9:6.

Tässä tehtävässä on tärkeä totuus, koska kaupungissa oli seurakunta. Jeesus olisi voinut opettaa Saulusta itse, mutta pelastus suunnitelmassaan Hän on antanut seurakunnalle tehtävän. ”Te olette maailman valkeus...” Matt. 5:14.

Seurakunta on Jeesuksen asettama valonkantaja. Kuullaan aina mielipide, yksikin voi pelastua ilman seurakuntaa. Jotkut eivät halua yhdistyä, heillä on muita kuvitteluja ja mainitsevat, että he eivät tarvitse seurakuntaa.

Herralla ei ole yksi kansa riippumattomista yksilöistä. Hän on lähettänyt seurakuntansa maailmaan. Sillä on tehtävä ja se on paikka, jossa meidän pitää valmistautua ikuisuutta varten. Jos täällä emme voi elää rauhassa, miten voisimme elää ikuisuudessa rauhassa?

Paavali pysäytettiin. Jeesuksen tapaamisen jälkeen hän tarkkaili itseänsä uudelleen. Mihin: ”Lain mukaan olen ollut nuhteeton.” Yhtäkkiä hän sai nähdä. Mitä hän näki nyt sinussa?

”Varma on se sana ja kaikki puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin.” 1. Tim. 1:15. Kirjoitukset sanovat ”joiden joukossa olen kaikkein suuriin.”

Emme tiedä, miten usein Paavalin hengellisten silmien eteen tulivat ne ihmiset, joita hän vainosi ja tappoi. Mutta voin kuvitella, että nämä kuvat olivat aina hänen silmiensä edessä. Hän kirjoitti aina uudelleen siitä, mikä todistaa, että hän oli paljon tekemisissä oman menneisyytensä kanssa. Sitten Paavali tuli siihen tulokseen: ”minä olen syntisistä suurin. Mikä oli minulle hyödyksi, tuli minulle tappioksi.” Niin hän katsoi itseänsä nyt. Onko hänen temperamenttinsa pysynyt? Kuumaverinen pysyy kuumaverisenä. Vain totuuden vaikuttuneena varjopuoli vetäytyi pois. Positiivinen puoli tuli paremmin esille. Yksi esimerkki:

”Vainotut, mutta emme hyljätyt, maahan kukistetut, mutta emme tuhotut.” 2. Kor. 4:9. Vainoajasta tuli vainottu.

Sauluksena oliko hänellä yksin liian pitkä tie? Oliko Paavalilla kuten apostolina liian pitkä tie? Hän tuli maailman valloittajaksi. Pyhässä innossa hän meni maiden ja merien yli korottaakseen ristin. Mikään ei voinut pidättää häntä hänen päämäärästä - Sauluksena ja Paavalina.

Kerran häntä kivitettiin. Hän makasi siellä kuin kuollut. ”Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttivat kansan puolellensa ja kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi.” Apt. 14:19. Paavali elpyi jälleen, nousi, meni kaupunkiin ja saarnasi. Mikään ei voinut häntä pidättää, ystävätkään eivät pystyneet. Kun Paavali suunnitteli mennä Jerusalemiin, häntä varoitettiin.

”Siellä me viivyimme useita päiviä. Niin tuli sinne Juudeasta eräs profeetta, nimeltä Agabus. Ja tultuaan meidän luoksemme hän otti Paavalin vyön, satoi sillä jalkansa ja kätensä ja lausui: ”Näin sanoo Pyhä Henki: 'Sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsiin.'” Kun sen kuulimme, pyysimme, sekä me että ne, jotka siellä asuivat, ettei hän menisi Jerusalemiin. Silloin Paavali vastasi ja sanoi: ”Mitä te teette, kun itkette ja särjette minun sydäntäni. Sillä minä olen valmis, en ainoastaan käymään sidottavaksi, vaan myöskin kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden.”

Apt. 21:10-13.

Positiivinen puoli oli voimakkaasti tullut esiin. Aikaisemmin hän sidotti muita, mutta nyt hän antautuu itse sidottavaksi. Aikaisemmin hän toi ihmisiä kuolemaan, mutta uhraisiko hän nyt oman ikuisen elämänsä, jos voisi pelastaa veljensä juutalaisuudesta.

Paavali tarkkaili itseänsä vielä kerran. Hän ei nähnyt itseänsä ainoastaan suurena syntisenä. ”Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki minä olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani. ”1. Kor. 15:10. Eikö tämä ole kaunis tunnustus!

Se mikä olen, olen vaan Jumalan armon kautta. Se ei ollut turhaa. Huolimatta siitä mikä temperamentti meillä on, me tarvitsemme Jumalan muuttavaa armoa.

Mikä on tarpeellista?

”Ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.” Gal. 2:20.

Miten Kristus voi elää meissä? Meidän olisi hyvä päivittäin miettiä tunti hiljaisuudessa Jeesuksen elämää.

Mietin ranskalaisen maalarin historiaa, joka eli jumalattoman Ludvig kuninkaan aikana. Tämä maalari yritti kuvailla Jeesusta taululla. Yli vuoden hän työsti tätä taulua esittääkseen Jeesuksen kasvot. Hän yritti esittää siihen kaiken, mitä hän luki Jeesuksesta Raamatussa: Jeesuksen lempeys, Hänen nöyryys ja Hänen rakkaudellinen katse. Kun taulu oli valmis, tulivat ihmiset läheltä ja kaukaa sitä katsomaan.

Charles Spurgeon, eräs englantilainen suurimmista lähetyssaarnaajista muistaa hänen elämänsä käännekohdan: Nuorena miehenä matkalla seurakuntaansa Lontoossa, kun lumimyrsky yllätti ja hän haki suojaa pienestä metodistikappelista. Siellä oli vähän ihmisiä, virallinen saarnaaja ei ollut paikalla. Siellä pienessä kappelissa yksinkertainen maallikko alkoi saarnamaan. Hän puhui Jesaja 45:22 ”Kääntykää minun tyköni ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki, sillä minä olen Jumala, eikä toista

ole.” Mies aloitti saarnaansa sanoilla: Rakkaat ystävät, tämä on tosi yksinkertainen teksti. Tässä on sanottu ”Kääntykää!” Siis, katsominen on jotakin, mikä ei aiheuta suurta vaivaa. Siihen ei tarvitse liikuttaa jalkakaan, ei sormiakaan, vain katsoa. Ei tarvitse opiskella, oppiakseen katsomaan. Ihminen voi olla suuri typerys ja silti voi katsoa. Jokainen voi katsoa, jopa pieni lapsikin.”

Sitten tavallinen mies jatkoi: ”Jeesus sanoo: katso minuun - minä hikoilen suuria veripisaroina. Katso minuun - minä riipun ristillä. Katso minuun - minä olin kuollut ja haudattu. Katso minuun - minä nousin kuolleista. Katso minuun - minä menen taivaaseen. Katso minuun - minä istun Isäni oikealla puolella. Oi, raukka syntinen, katso minuun. Katso minuun!

Yhtäkkiä hän puhui suoraan Spurgeon’ille: ”Nuori mies te näytätte hyvin onnettomalta. Katsokaa Jeesuksen Kristukseen päin! Katsokaa!

Tämä oppimaton maallikko, Spurgeon kirjoitti, käännutti hänen elämänsä. Hän sanoi: Oi, miten katsoin! Minä katsoin siihen asti kun näin itseni silmiäni edessä. Pilvet hävisivät kun käänsin katseeni pois itsestäni minun Vapahtajaani päin.” Ja niin kuin hänestä tiedämme, Spurgeon’ista tuli suuri saarnaaja Jeesukselle Kristukselle.

Katso Jeesukseen päin ja ”turvaa Herraan kaikesta sydäimestäsi äläkä nojaudu omaan ymmärrykseesi.” Sananl. 3:5.

Katsokaamme Jeesuksen kasvoihin, että mekin kerran voisimme sanoa: ”Hänen armonsa minua kohtaan ei ole ollut turha.” Aamen.

Kurt Barath.

Kosketuksen parantava voima

Raamatussa on useita kertomuksia, kuinka Jeesus kosketuksen kautta siunasi ja paransi sairaita. Matteuksen 14: 34 – 36 luumme: ”Ja kuljettuaan yli he tulivat maihin Gennesaretiin. Ja kun sen paikkakunnan miehet tunsivat hänet, lähettivät he sanan kaikkeen ympäristöön, ja hänen tykönsä tuotiin kaikki sairaat. Ja he pyysivät hänet, että vain saisivat koskea hänen vaippansa tupsuun ja kaikki, jotka koskivat, paranivat”.

Markus 8 : 22 – 25 kertoo sokeasta joka parani ja Matt. 19: 13 – 15 on kertomus lapsista, joita Jeesus siunasi.

Tässä on vain muutama esimerkki kosketuksen voimasta. Sisar White kirjoittaa kirjassa ” Evankeliumin palvelijat” seuraavasti: Hänestä lähti parantava voimavirta ja ihmisten keho, sielu ja henki parantuivat. Miksi Jeesus kosketti ihmisiä, jotka tulivat hänen luokseen? Nykyajan tiede, esimerkiksi RushUniversity Medical Center Chigagossa sanoo, että vauvat, joita elämän ensimmäisinä kuukausina ei oteta syliin, kehittyvät ja kasvavat hitaammin kuin vauvat, joita syleillään ja halataan. Sen vuoksi tämä sairaala etsii vapaaehtoisia ”halaajia” sairaille ja heikoille vastasyntyneille. Toiset kokeet näyttävät, etteivät vain vauvat tarvitse kosketusta, vaan myös aikuiset. Kysymyksessä ei ole mikä kosketus vaan, vaan hoitava. On tietysti olemassa henkilöitä, jotka eivät tahdo, että heihin kosketaan. Hoitava kosketus vaikuttaa: Stressiä vähentävänä. - Kosketus avaa aivoissa kaksi ”hyväntuntemus hormonia” serotonin ja dopaminin. - Se lieventää kipuja. - Vähentää alzheimer potilaille levottomuutta ja vapisemista. Toiset kokeet näyttävät, että apinoilla oli heikompi immuuni, jos he eivät saaneet kosketella toisiaan. Niin eläimet kuin ihmisetkin ovat sosiaalisiksi luotuja. Jumala sanoi: Se ei ole hyvä, että ihminen on yksin ja sen vuoksi Hän loi miehen ja naisen. Taivaalliseen perheeseen kuuluvat miljoonat enkelit. On myös totta, että ” ette siis enää ole vieraita, ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä”. Efe. 2:19 Luemme, että Jumala omilla käsillään teki ihmisen maan tomusta. Hän olisi yhtä hyvin voinut sanoa vain sanan, niin kuin Hän teki kaiken muun luomisen, mutta Hän valitsi tämän muodon – kosketuksen. Sen vuoksi on kosketus meille luonnollinen elämän kokemus.

Yhtä tärkeä kuin tämä fyysinen kosketus on myös ” henkinen kosketus” ihmisten kanssa. Usein me eristymme monista ihmisistä, joiden kanssa olemme tekemisissä joka päivä. Yksinkertainen hymyily, ystävällinen ”hei” tai pitempi keskustelu voivat rikastuttaa paljonkin elämäämme. Jos sinulla on vaikea pitää yhteyttä ystäviin, seurakuntaan tai perheeseesi, niin älä pelkää käyttää näitä uudenaikaisia mahdollisuuksia, joita meillä on. Sähköposti tai puhelin ovat siihen hyvät mahdollisuudet.

Tärkeintä kuitenkin on ”kosketus” Jumalan kanssa. Psalmin kirjoittaja sanoo: ”Kuitenkin minä pysyn alati sinun tykönäsi, sinä pidät minua kiinni oikeasta kädestäni.” Ps. 73: 23 Jumala ei vain kosketa meitä, Hän

pitää meistä kiinni. Hän koskettaa sydämiämme ja pitää elämäämme voimassa. Hänen kosketus parantaa. Ajattele niitä miljoonia ihmisiä, joita Jumala on Kristuksen kautta kosketanut. Hän ojentaa kätensä ja pitää meidän kädestämme kiinni. Me voimme irrottaa kätemme hänestä, mutta Jumala ei milloinkaan. Hän pitää kiinni myös silloin, kun tunnemme itsemme heikoiksi, likaisiksi ja syntiseksi. Useimmille meistä on oikea käsi kovin tärkeä. Se on vertauskuva voimasta. Oikean käden antaminen osoittaa hyväksymistä. Kun Jumala nyt pitää meidän oikeasta kädestämme kiinni, se osoittaa, että Hän on meidät hyväksynyt, että olemme Hänelle rakkaita ja arvokkaita. On aivan toinen asia, jos joku sanoo ”minä olen luonasi” tai hän pitää kädestäsi kiinni. Silloin sinä tiedät, että hän on luonasi ja sinä tunnet sen kosketuksen. Jumala ei häpeä kulkea kanssasi käsi kädessä.

Oletko sinä jo laittanut kätesi Hänen käteen? Ojenna kätesi Hänelle ja ota Hänen kädestään kiinni. Ja sano Hänelle, että Hänen kosketus ja läsnäolo ovat sinulle tervetulleita!

Jeesus kosketti sairaita ja monet halusivat koskettaa häntä. Silloin ja myös tänään on tässä kosketuksessa parannuksen voimaa.

Toivon, että tämä kosketus ja kädestä kiinnipitäminen parantaisivat meidät ja voisimme ojentaa kätemme jollekin tarvitsevalle.

Birgitta-sisar

Eräs pitkä kärsimyksen tie

Se oli vuonna 1989. Vuosi, joka kipeästi kaiversi jälkensä sydämeemme.

Rakas vaimoni, joka oli uskollinen ja itsensä uhraavainen puoliso ja äiti, aiheutti meille suuria huolia ja pelkoa käyttäytymisellään. Luonteeltaan hän oli ystävällinen, toimielias ja hyvin rohkea. Pikku hiljaa alkoi hänen käyttäytymisensä muuttua, puheensa, liikkeensä ja pitkäjänteisyytensä. Nämä oireet toivat pojalle ja isälle paljon huolia ja levottomuutta. Oli kesäaika. Ainut poikamme, joka on rakas ja

lohdutuksena vanhemmille, tuli Achenista kylään. Silloin olin vielä Pääkonferenssin johtajana ja lähdimme toimistotaloon, tehdäksemme valmisteluja Pääkonferenssin juhlia varten, joka piti tapahtua U.S.A:ssa.

Yllättäen poikamme tuli hyvin levottomaksi ja sanoi minulle, että hänen pitää lähteä kotiin, nähdäkseen, mitä olisi tilattava äidille. Minä hyväksyin sen ja heti lähdimme kotiin.

Kun tulimme kotiin, näimme kellarin kuilun oven avoinna, kotiavaimet ja muita esineitä oli ympärillä maassa, mutta äitiä ei näkynyt. Haeskelimme häntä sieltä ja täältä, mutta mistään ei löydetty. Meidän huutoomme ei tullut vastausta elämänmerkkinä. Poika katsoi kellarin kuilusta ja sieltä löysi äitinsä, joka vastaamatta huutoomme makasi siellä piiloutuneena. Yksi asia, mitä hän sanoi, oli merkillistä: "Jos poikani tulee, hän pelastaa minut." Pelastaa, mutta miten? Kuilu oli niin pitkä ja leveä, että ylävartalo juuri ja juuri mahtui siihen. Jalat olivat pystyssä ylöspäin! Kellari-ikkuna oli noin 50 senttiä leveä ja tuskin 40 senttiä korkea. Jalat oli pystyssä ylöspäin ja liikkuma-ala oli täytetty ja oli vakava kysymys: Miten saadaan jalat alaspäin, rikkomatta hänen luitaan.

Lapsi halusi pelastaa äitinsä, ennen kuin hän tukehtuu. Hän veti varovasti yhtä jalkaa kellari-ikkunaan päin. Minä menin äkkiä ja yritin kääntää kehon vasemmalle. Suurella vaivalla lopuksi saimme ojennettua hänen jalkansa ikkunasta. Sitten menin alas ja autoin vetämään jalat ulospäin. Sentti sentin jälkeen hyvin hitaasti ja varovasti vedimme suuren kehon pienen ikkunan kautta. Minä pidin häntä vaakasuorassa ja poika yritti vetää kehon ikkunan kautta. Vihdoin myös kädet ja ylävartalo meni läpi. Niin painava kivi putosi sydämestämme. Sitten kannoimme hänet ylös makuuhuoneeseen, että hän voisi rentoutua pelosta ja rasituksesta. Pian hän oli jälleen jaloilla ja palveli meitä.

Kiitos Jumalalle, että Hän lähetti pyhiä enkeleitä, jotka valvoivat vaimoani ja auttoivat meitä pelastamisessa. Se oli meille ihme, että hän ei huutanut toiminnan aikana, silloinkin kun se aiheutti hänelle kipuja.

Kun hän putosi kellarikuiluun, emme vielä tienneet, että hänellä kasvoi kasvain pään takaosassa ja se sai aikaan hänen käyttäytymisensä. Niin rakkaana, niin hiljaisena, niin ystävällisenä ja hellänä en ole ennen häntä nähnyt.

Puhuminen, miettiminen ja käyttäytyminen muuttuivat täydellisesti, mutta olkoon Jumalalle kunnia ja kiitos myönteisestä muutoksesta. Hänen tilanteensa tuli aina pahemmaksi, hän ei voinut enää pidätellä pissaa ja usein kaatui, lääkärin tutkimuksilla etsittiin mikä on syy. Menimme erään lääkärin luokse, joka neuvoi meitä ottamaan tomografia, koska röntgen kuva näyttäisi meille mitä aivoissa on.

Tuhoisa tulos oli: kasvain takaraivossa. Tulin kuin halvaantuneeksi. Se tarkoitti lähtöä heti sairaalaan, koska pitää tehdä leikkaus. Poikamme on opiskellut lääketiedettä ja sanoi minulle, että meidän pitää mennä heti yliopiston klinikalle, koska äiti pitää leikata heti. Saavuimme paikalle myöhään yöllä ja johtava lääkäri katsoi tilanteen ja sanoi läsnä ollessamme vaimolleni: "Rouva Gutknecht, teillä on kasvain päässä ja sen vuoksi meidän pitää leikata teidät heti." Minä vuodatin kyyneleitä samalla kun pidin rakasta kädestä kiinni, joka on suorittanut niin paljon tehtäviä puolestani. Minä kärsin särkyneellä sydämellä; mutta uskollinen puolisoni oli hyvin rauhallinen ja lohdutti minua rakkaudellisesti. Minä ihmettelin tätä rauhaa ja rohkeutta, jota ihmisellä pitäisi olla, kun hänen edessään on leikkaus, jossa on kyse elämästä ja kuolemasta. Leikkaus kesti viisi tuntia. Ensimmäisenä kolmena päivänä hän ei voinut puhua. Viidentenä päivänä saimme nähdä, että hän muisti jälleen kaikki, ajatteli ja puhui normaalisti. Itse asiassa tehtiin se, mikä sai aivonpaineet pienemmäksi. Kaksi vuotta kaikki meni hyvin, mutta sen jälkeen tuli uusia vaikeuksia; ja perusteellisten tutkimusten jälkeen Aachen klinikalla oli todettu, että uusi leikkaus on välttämätön. Tämäkin leikkaus jätettiin Jumalan käsiin ja toivoimme ihmeisiin, koska kasvain oli pikkuaivon takana, mistä kaikki liikemääräykset lähtevät. Kaikkein eniten Jumalalle kiitos ja kunnia, että kasvain on voitu poistaa ja kaikki miettiminen ja teot olivat normaalia. Tämä oli todella ihme, että pikkuaivo jälleen kasvoi umpeen. Niin uudelleen meillä oli syy kiittää etusijalla Jumalaa ja ihmisiä tästä armosta ja avusta.

Kun vaimoni jälleen tuli terveeksi ja oli toipunut, tuli kutsu lähteä Unkariin, koska olin siellä lähetyskoulun johtajana. Kaikkien näiden rasituksien jälkeen saadaksean jonkunlaisen yksityiselämän, minä ostin ikivanha talon. Hyvä puutarha oli mukana viinirypäleköynnöksillä, hedelmäpuilla ja koristepensailla. Vanhassa talossa oli kolme huonetta, joita saimme käyttää. Talon ulkopuolella oli pieni rakennus keittiönä.

Koitimme järjestää asiat kotona, että voisimme ottaa yksityisvieraita vastaan. Muutamana vuonna kaikki meni hyvin. Voitettiin sieluja Jumalalle ja Kristukselle: koulu oli siunaus, ei ainoastaan Unkarille, vaan koko itäblokkille. Meillä kaikilla oli syy kiittää Jumalaa runsaista siunauksista.

Kun teemme työtä Kristukselle ja syntiin langenneiden ihmisten puolesta, silloin Kristuksen vastustaja tulee hyvin vihaiseksi. Saimme kokea tätä vihaa hyvin selvästi. Eräällä matkalla Romanian juhille, suuressa kolarissa menetin autoni ja jos Herra ei olisi tehnyt ihmettä, olisimme menettäneet elämämme, koska kolari oli niin raju, että ensimmäisenä hetkenä en voinut hengittää ja ajattelin, että kaulanikama on murtunut. Auto ja moottori olivat rikki, mutta meille molemmille ei tapahtunut mitään suurempaa kuin paljon mustelmia. Tässäkin näin Jumalan suojelevan käden vaikutuksen. “Jumala on meidän turvamme ja väkevyytemme, apumme hädässä aivan vahva.” Ps. 46:2.

Kun tulin kotiin, sanoin vaimolleni, joka ihmetteli suuresti niin nopeasta kotiin paluusta ja ilman autoa, kuitenkin voimme olla kiitollisia, että Jumala varjeli elämämme. Kaikki meni jälleen hyvin ja meillä oli syy kiittää Herraa kaikesta varjeluksesta. Vapahtajamme vastustaja ei ollut tyytyväinen, että pelastamme ihmisiä turmeluksesta. Antikristuksen, vanha käärme ja saatana teki uuden suunnitelman.

Tietämättä, että saimme kaasusäiliön, joka ei ole hyvin pitävä, vaimoni laittoi illalla keittiön oven kiinni ja aikaisin aamulla halusi valmistaa minulle jotakin syömistä ja juomista. Sillä hetkellä kun hän aikoi syyttää kaasuhellaa, tapahtui suuri räjähdys ja muuratut seinät lensivät paikalta. Minä istuin huoneessa ja kirjoitin kirjettä. Yhtäkkiä kuulin jotakin ja ajattelin, että kivikuormaa kipattiin, mutta kun lähdin ulos yllätyin vahingoista. Vaimoni seisoj alasti. Hänellä oli päästä jalkoihin saakka pahoja palovammoja. Hän seisoj katon alla, joka sortui alas ja hän rukoili hiljaa: “Auta minua, auta minua.” Olin täysin yllättynyt onnettomuudesta. Jumala lähetti miehen luokseni, joka sanoi: “Onko teillä puhelin?” Minä vastasin kyllä, niin hän laittoi kaikki liikkeelle ja puolen tunnin päästä ambulanssi, poliisiauto ja paloauto tulivat onnettomuus paikalle.

Naapurimme tuli juosten, näki suuren onnettomuuden ja yritti auttaa minua pelastamaan vaimoni raunioista. Kun hänellä oli palovammoja

päästä jalkoihin asti, meillä ei ollut tietoa, miten voimme pelastaa hänet raunioista. Jos yksi hella ja kaappi eivät olisi pitäneet kattoa, niin vaimoni olisi hautautunut suoraan raunioiden alle, halusimme mieluiten ottaa pois hänen päältään palaneet nailonin jäänteet, mutta ei ollut helppoa ja se aiheutti suuria kipuja. Kun ambulanssi tuli ja haluttiin laittaa potilas vuoteeseen, mutta auto oli liian pieni ja niin piti tilata toinen isompi auto sairaalasta. Tämä vei aikaa ja pitkitti potilaan kauheita tuskia. Sairaalassa johtava lääkäri kutsui minut luoksensa ja sanoi: "Pahoittelemme, mutta sellaisia vaikeita tapauksia emme voi täällä käsitellä. Te olette saksalaisia ja Saksassa olisi paljon helpompi." Tunsin itseni avuttomaksi, soitin pojalleni ja minulle sanottiin: "Tänä päivänä hän ei ole klinikalla, vaan kotona". Kun hän kuuli onnettomuudesta, hän kysyi minulta, olenko tehnyt ulkomaan vakuutuksen ja kun sanoin kyllä, hän laittoi hetkessä kaikki liikkeelle ja kahdessa tunnissa laskeutui ambulanssilentokone lääkäri ja sairaanhoitaja mukanaan. Lentokoneesta tuli vuode alas, laitettiin potilas siihen ja vuode vedettiin jälleen ylöspäin - kaikki automaattisesti, lentokone käynnistyi jälleen ja muutamissa minuutissa lensi jo ylläilmassa.

Tultuaan Aahen'iin poika on voinut ottaa äidin vastaan ja auttaa hänen hoidossaan. Seuraavaksi haluttiin kätet amputoida, koska ne olivat mustansiniset, mutta erään työtoverin pyynnön johdosta he yrittivät kaikkensa ja kätet oli pelastettu.

Viiteen viikkoon emme saaneet kuulla ääntä hänen huuliltaan, vaikka joka päivä matkustin sinne ja koko päivän odotin teho-osastolla, minä sain vain rukoilla ja toivoa, että Jumala voi tehdä ihmeen ja niin tapahtuikin. Lääkärit olivat ihmeissään, että hän selviytyi niin suurista palovammoista. "Miksi murehdit, minun sieluni, ja miksi olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää häntä, minun kasvojeni apua, minun Jumalaani." Ps. 43:5. "Jumala on meidän turvamme ja väkevyytemme, apumme hädässä aivan vahva." Ps. 46:2.

Vaikka hän oli niin palannut ja vahingoittunut, ihosiirtojen kautta hänet tehtiin niin hyväksi, että piti ihmetellä. Kun hän jälleen tuli kuntoon, ilomielin aloimme palvella Herraa ja lähimmäisiä uudestaan.

Aika on kulunut, päivät, viikot ja vuodet ovat jääneet taaksepäin. Työskentelimme kuusi vuotta Unkarissa ja yhden vuoden Romaniassa.

Ennen kuin jätimme Unkarin, meillä oli kaunis ja sopiva auto lahjoitettu pojalta 50- vuosipäivänä, ja ennen kuin lähdimme pois Unkarista, juuri tämän auton mafia varasti. Mutta yksi sielu on kalliimpi kuin koko hukkuva maailma. Me katsomme ylöspäin ja odotamme siihen asti, kun Jeesus tulee, ja tekee lopun kaikista kärsimyksistä. "Ja minä kuulin ikään kuin kansan paljouden äänen ja ikään kuin paljojen vetten pauhinan ja ikään kuin suuren ukkosenjylinän sanovan: "Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen. Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut. Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus." Ja hän sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!" Vielä hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat." Ilm. 19:6-9.

Jäähyväiset oppilaista, jäähyväiset kalliista sieluista, jotka tekivät liiton Jumalan kanssa ja jäähyväiset lähetyskentältä eivät ole aina helppoa, mutta kristityt eivät tapaa toisiansa viimeistä kertaa.

Siegmund Gutknecht

Kertomus Ukrainan juhlilta

3-6.11.2011

“Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta -” 1. Joh. 1:1.

Lentomatkamme Ukraina sujuu hyvin. Saapuessamme Kiovan lentokentälle piti etsiä veli Jose Giner, kun hänen piti olla jo siellä, mutta häntä ei löydetty mistään. Vähän myöhemmin ymmärsimme, että hän ei ehtinyt jatkolennoille, kun ensimmäinen kone myöhästyi paljon aikataulusta. Myöhemmin illalla lähdimme junalla eteenpäin Krivoi Rogiin, missä nuoris juhlat piti tapahtua.

Herran avulla jotkut tulivat ajoissa, toiset myöhemmin ja juhlilla oli vieraita Suomesta, Ruotsista, Englannista, Itävalasta, Puolasta,

Moldovasta, Bulgariasta, U.S.A-sta ja Ukrainasta tietysti. Juhlat olivat tosi mielenkiintoiset ja taivaallinen Isä lähetti meille runsaan määrin siunauksia.

Veli Giner esitti meille tosi tärkeän seminaarin koskien etupäässä nuorisoa, mutta myös vanhempiakin. Hän mainitsi, että meidän pitää oppia elämään. Esitti avioliitto elämää (myös intiimiset suhteet) Jumalan sanan valossa. Suhteet poikien ja tyttöjen välillä. Vanhempien pitää valvoa sitä, ettei tulisi mitään sopimatonta. Avioliitto on kuolemaan saakka. Sielunvihollinen pyrkii tuhoamaan avioliiton ja seurakunnan.

Hän mainitsi, ettemme antaisi muodin tulla seurakuntaan ja miten nuorisomme tulisi pukeutua vaatimattomasti Jumalan sanan mukaan. Hän korosti ettemme antautuisi maailman vaikutuksille, vaan olisimme valona Herran kunniaksi.

Lopussa veli Giner teki vetoimuksen nuorisolle, että ne jotka haluavat saada Jumalan erikoiset siunaukset, eläviä kokemuksia Jumalan kanssa ja antautua Pyhän Hengen vaikutukseen tulisivat eteen. Niin kaksikymmentä viisi nuorta lähti eteen, sitten veli pyysi myös kaikki saarnaajat eteen ja he ojentaen käsivartensa esittämään hartaan rukouksen ja pyytää Jumalan runsasta siunausta nuorisolle.

Saimme kuulla Jumalan sanaa myös veli Aleksanderin kautta. Hän puhui ajanmerkeistä, miten täsmällisesti kaikki toteutuu ja todistaa siitä, että Jeesuksen takaisintulo on todella lähellä. Kristittyjen palkka on Jeesuksen takaisin tulo ja Hänen pelastuksensa, mutta jos he eivät ole valmistautuneet siihen, heidän palveluksensa on ollut turha. Sen vuoksi pitää valvoa ja rukoilla, käyttäen aikaamme oikealla tavalla ja valmistautua ikuisuutta varten.

Jumalan sanaa kuulimme myös veli Vasilin kautta. Hänen aiheensa oli "Uusi alku". Elämä on lyhyt. Elämän tarkoitus on tutustua Jumalaan ja palvella Häntä ja tämä on se uusi alku. Omistautua Hänen palvelukseensa ja täyttää Hänen tahtonsa. Pitää kääntyä Jumalan puoleen täydellisesti, tai ei olenkaan, koska Herra haluaa koko sydämemme. Jumala meitä auttakoon, että kokisimme todellisen uudestisyntymisen ja pukumme olisi ilman tahroja valmiina kohtamaan Vapahtajamme.

Minun aiheeni oli "Jeesus Kristus eilen, tänään ja iankaikkisesti on

sama”. Maan päällä kaikki muuttuu, sää, luonto, ihmiset ja olosuhteet, mutta Jeesus ei muutu. Jeesus sanoi: ”Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.” Ilm. 1:17, 18. Miten lohduttavia sanoja!

Ihminen voi saada pettymyksen parhaimmastakin ystävistä, koska ihmiset muuttuvat, mutta Jeesukselta ei koskaan saa pettymystä, koska Hän ei muutu!

Tein vetoituksen nuorille valita Jeesus ystäväksi ja ottaa Hänet vastaan sydämeensä. Olemaan niin kuin Daniel ja hänen ystävänsä ja säilyttää sydämensä puhtaana ja olla valona pimeässä maailmassa johtaen tuttaviansa Jeesuksen luokse. Tämä antaa iloa ja onnea maan päällä ja lahjaksi saatte kaiken mitä Jumala on valmistanut taivaassa.

Sapattina kaiken muun lisäksi meillä oli juhlallinen vihkimistilaisuus. Veli Anatoli Zalosnjy vihittiin saarnaajaksi.

Välillä meillä oli runsaasti lauluesityksiä musiikin kanssa, oli

kuorolauluja ja runoja, jotka kohottivat ajatuksemme ylöspäin taivaaseen. Ajattelin taas, jos maan päällä niin kaunisti voi soittaa ja laulaa Jumalan kunniaksi, miten on sitten taivaassa, emme pysty kuvittelemaankaan miten siellä on. Saimme kuulla lauluja monilla erikielillä, lauloimme myös Herran kunniaksi Suomen kielellä.

Herran avulla kun kokoontumme lasisella merellä, saamme laulaa yhdellä kielellä, jota kaikki osaavat täydellisesti. Siellä saamme laulaa Mooseksen ja Karitsan laulua, jonka opimme nyt täällä maan päällä, kun käymme läpi samankaltaisia kokemuksia, jotka Mooses ja Jeesus kokivat täällä.

Siellä mykkäkin osaa laulaa ja kykenemätön osaa täydellisesti soittaa kultaisella harpulla, jonka itse Jeesus lahjottaa. Oi, kuinka ihana tulee olemaan, ikuisesti yhdessä Vapahtajamme kanssa!

Sunnuntaina kaikki yhdessä lähdimme levittämään traktaatteja ihmisille, lyhyessä ajassa meni monta sataa kappaletta. Tavattiin myös kiinnostunut ihminen, joka antoi osoitteensa. Samaan aikaan veli Giner

lauoi Herran kunniaksi kadulla.

Jäähyväiset oli hyvin liikuttavia, melkein koko seurakunta tuli myöhemmin illalla saattamaan meitä, jotka olimme lähdössä junalla Kiovaan. Oli vaikea erkaantua toisistaan, ja kun juna hiljakseen lähti, jotkut niin pitkälle kuin laiturin jalkoihin, juoksivat vaunumme vieressä.

Seuraavana aamupäivänä Kiovaan yhdessä veli Ginerin ja englantilaisten vieraiden kanssa kävimme katsomassa paria kolmea historiallista paikkaa. Sitten piti hyvästellä näidenkin kanssa ja lähteä lentokentälle. Kiitos Herralle kaikista siunauksista näillä juhlilla ja siitä, että onnellisesti pääsimme takaisin kotiin. Mutta miten ihana olisikin, että kerran onnellisesti pääsisimme taivaan kotiin. Rakas Jumala meitä auttakoon siihen. Aamen.

Vladimir - veli

Ken on mun lähimmäiseni ?

Ken on mun lähimmäiseni ja ketä eläissäni myös mun tulee rakastaa kuin omaa itseäni? Vain isäni tai äitini tai veljeni, sisareni tai parhain ystäväni?

Oi Herra, kaikki päällä maan loit lähimmäisiksemme, myös kieleltään ja uskoltaan niin vieraat toisillemme. Kun sinulta saa hoivansa myös kaukainen maa, kansa sen, niin ketään torju emme.

Jumala kasvattaa elämäämme monenlaisilla kokemuksilla. Nämä virren sanat tulivat mieleeni, kun sain hyvin erikoisia kokemuksia kuluneena kesänä ja syksynä.

Työtehtäviini kuuluu lypsykarjan hoitaminen ja kerran kuukaudessa mittaamme kuinka paljon lehmältä tulee maitoa päivässä. Eräänä päivänä oli myös maitonäytteiden ottaminen, johon tarvittiin pieniä putkiloita jokaista lehmää varten. Kotoa ei löytynyt riittävästi putkiloita, joten niitä piti lainata naapurista. En ollut kovin halukas lähtemään lainan hakuun, mutta putkiloita tarvittiin kuitenkin enkä voinut matkasta kieltäytyäkään. Saavuin naapuriin ja heti ensimmäisenä näin ensikertaa ihastuttavat vauvat. Siinähan sitä kyselemistä ja ihailemista riittikin. Kuitenkin lypsytyöt muistuttivat minua ja päätin mennä hakemaan lainaani naapurin

navetasta, jossa tapasin lomittajan, kun talonväki juuri sinä päivänä oli lähtenyt lomalle. Huomasin, että siellä eräs lehmä tarvitsi apua ja yhdessä lomittajan kanssa yritimme elvyttää sitä, ennenkö lääkäri saapuu. Unohdin lainausasiani ja keskityin avunantamiseen. Tuskani lehmän puolesta oli suuri ja hengessäni rukoilin: ”Taivaan Isä, älä anna lehmän kuolla!” Elvytimme lehmää tunnin ennenkö päivystävä eläinlääkäri saapui ja sai hoidettua lehmän, että se jäi henkiin. Olin helpottunut ja kiittollinen Taivaan Isälle, ettei talonväen tarvinnut tulla kotiin ja kohdata kuollutta lehmää.

Toinen tapaus oli, kun kauniina syyspäivänä puolisoni soitti minulle, että hän on erästä maanviljelijää auttamassa. Tapaus oli vakava ja kiireinen. Kysyin, että ”tulenko minäkin sinne? Puolisoni vastasi: ”tule vaan”. Lapsetkin tulivat koulusta ja osallistuivat auttamiseen. Kotityötkin odottivat, ja yksi lapsistamme halusi hoitaa kotitehtävät. Kun vihdoinkin kriisi alkoi olla takanapäin, oli jo myöhäinen yö ja puolisoni totesi, ettei tullut edes nälkäkään, kun oli niin kiireinen ja jännittävä tehtävä. Parhaana sadonkorjuupäivänä siinä auttaessa, ei tullut mieleenkään, että vielähän sitä omaa satoakin oli korjaamatta. Kotiin tultuamme olimme erittäin kiittollisia Taivaan Isälle, että hän antoi voimia ja viisautta auttamisessa. Eräs henkilö huomasi, että koko perheenä osallistuimme auttamiseen ja sanoi minulle että, ”tehän tarvitsette palkan tästä auttamisesta”, sanoin hänelle: ”Kyllä ylhäältä tulee palkka meille.” Hän jatkoi: ”Niin”.

Kolmantena tapauksena oli kun vein naapurilleni hänen herkkuaan, valmista uunijuustoa. Huomasin hänen ulko-ovenssa olevan lukossa ja koputtelin useampaan kertaan keittiön ikkunaan, josta näin valoa. En saanut vastausta ja aloitin koputella kamarin ikkunaan. Sisältä kuulin voimakasta huutoa ”auttakaa”, ”auttakaa”. Huomasin ikkunasta, että naapurini ei ollut sängyssä vaan sängyn päässä lattialla pitkänä. Huusin hänelle: ”Kyllä me autetaan.” Soitin puolisololleni, kerroin tilanteesta ja sanoin: ”Tule äkkiä tänne.” Hälytin ambulanssin paikalle. Apu saatiin viimehetkessä. Hoitaja sanoi potilaalle. ”Teillä oli lähtö lähellä. Ruumiin lämpötila, veren sokerit ja nestetasapaino ovat alhaiset. Onneksi ulkona ei ollut pakkasta.” Naapurini oli tuntenut huimausta ja kaatunut. Tullessaan tajuihinsa hän totesi, ettei ollut voimia nousta ylös ja oli maannut lattialla kaksi vuorokautta. Sitten hän oli rukoillut, että joku tulisi häntä auttamaan, kunnes Taivaan Isä ohjasi minut hänen luokseen. Lattialla

maatessa naapurilleni annettiin ensiapua ja siinä hän sanoi: ”Kiitos Merja, kun sinä pelastit minut.” Sanoin naapurilleni: ”En minä sinua pelastanut, vaan Taivaan Isä pelasti.”

Näitä kolmea hyvin jännittävää tapausta miettiessäni, tulivat nämä alussa kirjoitetun virren sanat mieleeni. Jumala haluaa kysyä meiltä: ***Ken on mun lähimmäiseni ja ketä eläissäni myös mun tulee rakastaa kuin omaa itseäni?*** Jumala sallii meille koettelemuksia, jotta voisimme kasvaa taivaskelpoisiksi. Hän haluaa nähdä, onko sydämemme valmis uhrautumaan lähimmäistemme edestä ja jättämään omat työmme, joita pidämme mielestämme tärkeimpinä kuin lähimmäisemme tuskaa. Tai olenko minä tärkeä itsestäni, kun olen saanut ”suurta aikaiseksi” ja kerron kuinka minä osasin nöyrästi auttaa ja ymmärsin miten pitää toimia. Samalla unohtaen, kuinka kaikki kyvyt ja ymmärtämiset ovat ihana lahja Taivaan Isältä. Olemme vain hänen heikkoja palvelijoitaan.

Kuinka toimi laupias samarialainen?

”Mutta kun eräs samarialainen, joka matkusti sitä tietä, tuli hänen kohdalleen ja näki hänet, niin hän armahti häntä. Ja hän meni hänen luokseen ja satoi hänen haavansa ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, pani hänet juhtansa selkään ja vei hänet majataloon ja hoiti häntä. Ja seuraavana aamuna hän otti esiin kaksi denaria ja antoi majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä, ja mitä sinulta lisää kuluu, sen minä palatessani sinulle maksan.' Luuk. 10: 33-35.

Eikö ole valtavaa huolenpitoa! Hänen sydämensä paloi rakkautta lähimmäistään kohtaan! ”Ellemme käytännössä uhraudu toistemme hyväksi perhepiirissä, naapuristossa ja seurakunnassa, tai missä tahansa, emme ole kristittyjä, olkoon tunnustuksemme mikä hyvänsä. Emme saa kulkea heidän ohitseensa pysytellen niin kaukana kuin mahdollista juuri niistä, jotka eniten tarvitsevat apuamme. Jumalan lapsilta odotetaan tekemistä eikä vain sanomista. AT s.484.

On suurin voima rakkaus, se toimii, kestää, voittaa, ja niin kuin päivän kirkkaus se sydämiimme koittaa. Vaan tuomion se alla on, ken vastuutaan ei tunnekaan, vaan itseään vain hoitaa.

Suo kovuuteni anteeksi, oi rakas Jeesukseni, ja armollasi uudeksi luo kylmä sydämeni. Se lämmitä ja pehmitä, niin avoin se taas kaikille

Rakasta veljeämme Sigmund Gutknechtia muistellen.

”Oikeat opettajat loistavat niin kuin säteilevä taivaankansi, ja ne, jotka ovat opastaneet monia vanhurskauteen, loistavat kuin tähdet, aina ja ikuisesti.” Dan.12:3. Toisen maailmansodan kiivaimmin riehussa, sotatantereelta Herra etsi itselleen palvelijan. ”Minä olen valinnut hänet asekseni, tunnustamaan nimeäni maailman kansojen ja kuninkaiden ja myös Israelin kansan edessä.” Apt.9:15.

Jo 1950 - luvun alussa veli Gutknecht kävi meillä Suomessa. Hän piti meidän valoisista öistämme ja kauniista luonnostamme. Aina me iloisesti odotimme hänen vierailujaan. Hänessä oli merkillepantavaa se tyyni rauhallisuus. Samalla rauhallisuudella hän kohtasi myöskin vastaantulevat vaikeudet kansan keskuudessa. Joka tilanteessa hänellä oli hyviä neuvoja ja paljon kärsivällisyyttä ongelmien selvittämiseen.

Hän joutui tekemään paljon vaikeita, voimia kysyviä matkoja, onnettomuudetkin kestävänsä. Hän oli pitkään Afrikassa, jossa työ oli äärimmäisen vaikeaa. Hän huolehti työkentistä monessa maanosassa, kaikkialla hänen asiantuntemustaan ja organisoimiskykyään tarvittiin. Hän kantoi sydämellään suurta taakkaa siitä työstä, jonka Vapahtaja uskoi seuraajilleen. Vielä korkeassa iässään hän piti hartaustilaisuuksia Eelimissä (kylpylässä Saksassa). Vasta ikuisuus paljastaa hänen työnsä sen sanoman eteenpäin viemiseksi, jonka Herra rakkaudessaan on antanut maailmalle.

Jälleennäkemisen toivossa jääme muistamaan tätä veljeämme, jolta olemme niin paljon saaneet.

”Mutta mene sinä siksi kunnes loppu tulee, lepää ja nouse samaan osasi aikojen lopussa.” Dan.12: 13.

S. M .

- Ilmoituksia -

Kevätroukouspäivät 16-18.3.2012

Sääntömääräinen vuosikokous 18.3.2012

Pääkonferenssin juhlat Johannesburgissa, Etelä-Afrikassa 15-17.7.2012.

Nuorisosapatteja

Pääaihe: “Kasvatuksen peruseriaatteita”

2. Kor. 3:18.

“Todellisen kasvatuksen alkuperä ja tavoitteet”

1.1.2012

“Maailman ensimmäinen koulu”

4.2.2012

Sydämellisesti tervetuloa!

Seurakunnan lehtien vuosikerta hinnat

Sapatin Vartija 22 Euroa

Sapattikoululäksyt 14 Euroa

Hartauskalenteri 14 Euroa

Seurakunnan tilinumero Sampo FI85 8000 1500 71 4655

Siunattua Uutta Vuotta!

**TRAKTATTIA LEVITTÄMISESSÄ
UKRAINASSA**

**JUMALANLAIN KÄSKYT
UKRAINASSA**